

er lettere for en Mand at bestride end andre, saa at han muligvis har noget andet ved Siden af; det kan vi ikke her afgøre uden en mere indgaaende Undersøgelse, og ogsaa derfor har naturligvis de, der ønskede yderligere Ændringer, maattet give Afkald herpaa.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget med de af Finansministeren stillede Ændringsforslag, fordi jeg naturligvis maa anse det hele Lovforslag for et Fremskridt, for manges Vedkommende endda et betydeligt Fremskridt, og i det Haab, at med Tiden vil de, jeg vil ikke sige overvældende store, men for de paagældende dog ret nødvendige Ændringer kunne foretages.

Kragh: Det er utvivlsomt af mange Grunde ønskeligt, at dette Lovforslags Behandling her paa Rigsdagen snarest afsluttes, saa at det ophøjes til Lov. Det forekommer mig, at for det store Flertal af Tjenestemænd byder de Lønninger, der ved dette Lovforslags Vedtagelse vil blive gældende, særdeles tilfredsstillende Vilkaar. Klart er det, at man ikke kan fortsætte Behandlingen af denne Sag, indtil man fra alle Sider indenfor alle Afdelinger af Tjenestemændenes store Skare føler sig tilfredsstillet med det, der vedtages.

Jeg kan dog ikke, nu da Lovforslaget staar umiddelbart foran sin Afsked med dette Ting, undlade at bemærke, at jeg synes, der er en Klasse af Tjenestemænd, der ved dette Lovforslag ikke har opnaaet, hvad de maa siges at have et billigt Krav paa, og det er samtlige Lærere ved vore højeste Lærestalter, Universitetet, den polytekniske Lærestalt, Landbohøjskolen og den farmaceutiske Lærestalt. Vel ved jeg, at den højtærede Finansminister mener at kunne henvise vedkommende til at søge deres Trøst i Ræsonnementer, der intet har med Lønningssagen at gøre, men jeg synes, man for lidt har haft for Øje, at Videnskaben og dens fortjente Dyrkere faktisk er internationale, og at det Forhold, at denne Gruppe af Embedsmænd ikke ved denne Lejlighed naar op til Lønninger, der i nogen Grad kan sidestilles med, hvad lignende Embedsmænd opnaar i Udlandet, kan gøre det vanskeligt for os herhjemme i den kommende Tid at bevare de videnskabelige Spidser for det hjemlige

videnskabelige Arbejde, som man fra Udlandets Side vil tragte efter at knytte til fremmede Lærestole. Men jeg er selvfølgelig klar over, at saa langt, som Sagen nu er fremskredet, er der paa hele det Omraade, jeg her berører, ingen Ændringer at vente. Jeg kan dog ikke undlade at pege ganske særligt paa en Klasse af disse Lærere, som efter min Mening ingenlunde ved dette Lovforslag har opnaaet, hvad de havde Krav paa. Det er Docenterne. Jeg ved vel, at Docenturerne i Almindelighed er Overgangsstillinger, og at Lønningen for saadanne Overgangsstillinger maa siges at være tilfredsstillende, men Forholdet er paa den anden Side dette, at en Række af Docenturerne ved de Anstalter, jeg her har nævnt, er blevet Livsstillinger, Virksomheder, som ikke overføres i Professorskabsklassen paa Grund af Forholdenes særlige Karakter. Jeg synes, at der for saadanne Docenturer burde have været gjort en Undtagelse, idet en Slutløn paa 6 300 Kr. som Grundløn for en Videnskabsmand, der beklæder en saadan Stilling, efter min Mening ikke kan siges at være et tilstrækkeligt passende Honorar. Jeg vil meget indtrængende bede om, om man ikke paa den Vej, dette Lovforslag endnu har tilbage, inden det forlader Rigsdagen, kunde overveje, om det var muligt at sætte en Trøstslutningssats ind for dem, der til deres Livs Ende maa forblive Docenter.

Endelig vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at i Lovforslagets § 921, som den forlod den store Lønningskommission, fandtes der to Stykker, men i den tilsvarende Paragraf, som nu er Nr. 965, er 2det Stykke gaaet ud. Dette 2det Stykke sagde, at to af de ved Polyteknisk Lærestalt som Bestyrere af dets Laboratorier og Samlinger værende Lærere oppebar derfor 800 Kr. aarlig i Honorar. Dette 2det Stykke er ved Sagens Behandling her paa Rigsdagen gaaet ud, og i Betænkningen fra det høje Folketing finder man ingen Oplysning om, hvorfor dette Stykke er forsvundet. De to Mænd, det her drejer sig om, er Bestyrerne af Læreranstaltens fysiske og kemiske Laboratorier. Det forekommer mig, at der paahviler disse to Lærere et saa stort Arbejde udover det sædvanlige Forelæsnings-